

Závěrečná práce

Pracovní stáž Erasmus

Liptovská nemocnica s poliklinikou MUDr. Ivana Stodolu

9. leden 2012 – 9. duben 2012

Pavel Petrovič

Jako studenta oboru: Zdravotnický záchranář, mne zaujala nabídka zahraniční pracovní stáže zejména kvůli tomu, že jsem chodil na gymnázium – tedy bral jsem to jako praxi navíc, která mi rozšíří obzory. Během stáže jsem vykonával praxi na těchto oddělení: OAIM (oddělení anestezie a intenzivní medicíny), Chirurgie – Jednotka intenzivní starostlivosti a Interní jednotka intenzivní starostlivosti. Dále mne velice lákalo vykonávat praxi jinde, než v nemocnici v ČB. A jak jsem napsal výše – získat i nové zkušenosti, kterých nebylo málo. Navíc jsem očekával menší problémy s jazykovou bariérou, než kdybych vycestoval do jiné země, kde bych musel mluvit anglicky, či německy.

Konkurz

Do konkurzu jsem se hlásil až do druhého kola, neboť jsem předpokládal, že se bude hlásit někdo ze zkušenějších spolužáků. S přihláškou do konkurzu jsem musel odeslat životopis (CV) a motivační dopis. Konkurz probíhal na oddělení zahraničních vztahů. První část konkurzu probíhala v angličtině, pak přišlo menší „zkoušení“ znalostí z interního lékařství, chirurgie a urgentní medicíny.

Příprava na odjezd

Vzhledem k tomu, že jsem nevěděl, zda pojedu či nikoli, jsem jisté kroky podnikal na poslední chvíli. Důležité bylo podepsat finanční dohodu o financování stáže, odevzdat potvrzení o zdravotní způsobilosti od lékaře, kontrola očkovacího průkazu a v neposlední řadě i pojištění, jak cestovní, kvůli krytí zdravotní péče, kdyby se náhodou něco stalo, tak také tzv. pojistka „na blbost“. Obojí jsem si zařídil u pojišťovny Kooperativa a vyšlo mne celkem cca na 1200 korun.

Dále bylo důležité kontaktovat s PhDr. Janou Cvengrošovou Kolečovou (náměstnickou ošetrovatel'sku starostlivost'), kvůli zajištění ubytování a upřesnění data nástupu do nemocnice.

Také je třeba koupit si několik kusů bílého oblečení do nemocnice a kvalitní obuv (sandále).

Doprava

Trasa České Budějovice – Liptovský Mikuláš se dá zvládnout několika způsoby. Já volil tu méně náročnou, tedy dopravu vlakem: České Budějovice – Praha hl. n. a dále Praha hl. n. – Liptovský Mikuláš, konkrétně vlak: Ex 121 Košičan. Dále bych budoucím cestovatelům doporučil zakoupit jízdenky přes webové stránky Českých drah a. s., jízdenky vyjdou mnohem levněji a je to pohodlnější. Celková cena jízdenky je cca 24 euro, tedy 610 korun. Ve výsledku jsem tedy jednou přestupoval a cesta byla bez problémů, navíc ve vlaku z Prahy do L. Mikuláše je možnost připojení notebooku do el. sítě, takže cesta potom ubíhá rychleji.

Ubytování

Ubytování jsem měl zajištěné na ubytovně pro zaměstnance nemocnice v Hurbanově ulici, jak se říká v nemocnici „nad Radkou“. Od vlakového nádraží je vzdálená cca 600m.

Jak se říká: „Za málo peněz, málo muziky“, tedy pokud čekáte ubytování jako ve čtyř hvězdičkovém hotelu, tak s tím se rovnou rozlučte. Ubytování budete v pokojíku o rozměrech cca 2m x 3,5m. Na pokoji se bude nacházet stará dřevěná postel s pérovými matracemi, stolík, židle, dřevěná skříň a umyvadlo. Sociální zařízení a sprcha jsou společné pro celé patro. Na pokoji vás bude čekat ovšem nová deka, polštář a lůžkoviny, které budete mít zapůjčeny z OAİM, kam je po skončení stáže také vrátíte. Vcelku se dost rychle zabydlíte.

Velmi doporučuji vzít si sebou i kuchyňské náčiní, plotýnku a rychlovarnou konvici. Na ubytovně se nenachází žádná kuchyňka, ba dokonce společenská místnost.

Jediné co mi osobně scházelo, byla možnost připojení se k internetu, tento nedostatek jsem tedy řešil nedalekým McCafé a internetovou kavárnou v centru města.

Stravování

Ve městě se nachází několik výborných restauračních zařízení, a jak jsem podotkl výše i McDonald. Pokud umíte vařit, tak máte vyhráno, i když si myslím, že základní stravu, těstoviny, kuře, rýži apod., zvládne každý. Nedaleko ubytovny se nachází Hypernova a Tesco, kde se dá dobře nakupovat. Dále po cestě do nemocnice je malá pekárna, která otvírá již v 5:00, takže je možné zajistit snídani po cestě do nemocnice. V nemocnici je jídelna, lístky na oběd stojí 3 eura. Ovšem na oběd v nemocnici nebývá mnohdy dost času, takže si obědy můžete brát i s sebou na pokoj.

Volný čas

Liptovský Mikuláš je takovým menším sportovním střediskem. Ve městě se nachází stadion, městská plovárna, několik fitness center. Nedaleko je lyžařské středisko Jasná, kde spolužáci vykonávají praxi u horské služby. Permanentka do bazénu vyjde na 14 euro (10 vstupů) a do fitness centra na 23 euro na celý měsíc. Ve městě se nachází i několik muzeí a památek, kino a malá divadelní scéna, Nedaleko města je aquapark Tatralandia a přírodní termální pramen Bešeňová.

Pracovní náplň – praxe

Nemocnice se nachází cca 500m od ubytovny, přechází se přes řeku Váh, což je v době třiceti stupňových mrazů někdy opravdu zábavné...V nemocnici bylo potřeba vyhledat ředitelství a podepsat pracovní smlouvu, smlouvu o nájmu, předložit očkovací průkaz ke kontrole. Pak mne PhDr. Jana Cvenegrošová Kolečňová zavedla na moje první oddělení, kde jsem zahajoval stáž...

OAIM – oddělení anestezie a intenzivní medicíny

Již z názvu vyplývá, že oddělení je rozděleno na úsek anestezie a intenzivní medicíny, v průběhu měsíční praxe se dostanete na oba úseky. Mě to vyšlo tak, že jsem strávil cca dvě rovnocenné poloviny jak „na sálech“, tak „na oddělení“. Na operačních sálech mne anesteziologové obeznámili s problematikou anestezie, zajišťování dýchacích cest, umělou plicní ventilací a s případnými komplikacemi během anestézie. Naučil jsem se mnoho potřebného – zajišťování dýchacích cest na modelu ve škole a v nemocnici je úplně něco jiného, natož tzv. „céčkový“ hmat, který je docela obtížný. Dále jsem byl obeznámen s účinky a podáváním anestetik, opiátů a jiných farmak. Mými hlavními úkoly bylo zajistit pacientovi žilní linku v předšálí, asistovat během zajišťování dýchacích cest, podávání léků dle ordinace lékaře a pooperační péče o pacienta. Řekl bych, že ke konci praxe jsem byl zcela schopen nahradit sestru na sále. Na sálech jsem byl s několika anesteziology, každý/á z nich mne seznámil s jistou kapitolou anestezie, či urgentní medicíny, za což jim jsem velice vděčný ☺.

Na úseku intenzivní medicíny jsem se podílel na realizaci ošetrovatelského procesu. Seznámil se s invazivními výkony a asistoval u nich lékařům- např. kanylace v. subklavie, a. radialis, hrudní punkce apod. a s tím i souviselo měření centrální venózního tlaku, respektive arteriálního tlaků, odběry z kanylovaných žil, artérií. Během mé praxe byli všichni pacienti napojeni na ventilátor, či se odpojovali, takže jsem se dostal k odsávání z dýchacích cest, tracheostomie... Zde jsem byl zasvěcen hlouběji do problematiky UPV, či analgosedace. Sestřičky nechávaly řadu výkonů na mně, abych se je naučil, zdokonalil se v nich.

Praxe na OAIM byla hodně přínosná, jak po praktické tak i teoretické stránce.

Chirurgie – Jednotka intenzivní starostlivosti

Na tomto oddělení byla hlavní problematika, kterou jsem se měl zabývat, před a pooperační péče o pacienty po chirurgických operacích – ileu, žlučníku, hernie... Nesetkal jsem se zde se specializovanými výkony jako na OAIM, ale cévkování, zajišťování žilních vstupů, zavádění nasogastrických sond, převazy operačních ran, či měření intraabdominálního tlaku byly téměř na denním pořádku. Na tomto oddělení jsem měl také nejvíce „volnosti“ a dalo by se i říci, že zodpovědnosti, neboť mi za zády nestála sestra a nekoukala, jak, co a proč dělám. To byl asi největší plus na tomto oddělení. Samozřejmě pokud mi něco nešlo, sestřička byla hned u mne a vysvětlila mi danou věc... Dále jsem se zde setkal s pacienty s pankreatitidou a hlouběji se seznámil s tímto onemocněním, lékaři byli velice ochotní a stále mi sdělovali informace o tomto onemocnění a ochotně zodpovídali mé dotazy i k jiným oblastem medicíny. Sestřičky v tomto ohledu nezaostávaly, „jejich“ návody a předané zkušenosti se mi jistě budou hodit.

Samozřejmě se mnohdy stávalo, že jsme se sestřičkami dostávali do časového presu, neboť v jednu chvíli „přišel“ pacient ze sálu, další byl překládán ze standardního oddělení, protože se zhoršil jeho zdravotní stav a další zase byl přijat z ambulance, v tu chvíli jsem si ověřil svou „znalost“ oddělení...

Dalším velkým plusem a zároveň i vloženou důvěrou ve mně bylo to, že vrchní sestra druhý týden mé praxe stáhla sestřičku z ranní směny, takže místo tří, jsme byli na celé JIS-ce dva, tedy já a sestřička, která měla celodenní.

Interní oddělení - Jednotka intenzivní starostlivosti (koronární jednotka)

Zde jsem se nejvíce setkával s pacienty s kardiálním onemocněním. Jedinou nevýhodou bylo to, že se nejedná o specializované pracoviště, tedy všechny vážnější případy byly situovány do nedalekého Martina, či B. Bystrice. To ovšem neubíralo na kvalitě, ráno můžete mít poloprázdné oddělení, ale odpoledne když budete odcházet, tak budete mít obsazeno všech deset lůžek. Na tomto oddělení jsem prohloubil své znalosti EKG, hodně mi pomohli sestřičky (hlavně staniční sestřička Benčová) a v neposlední řadě lékaři, seznámil se s používáním defibrilátorů, asistoval u kardioverze, několikrát resuscitoval. Výjimkou nebylo současné přebrání několika pacientů od posádek RLP a RZP. Zde jsem se naučil odebírat krev u pacientů, kteří „nemají“ žíly, opět mi v tomto moc pomohla staniční sestřička, která mne provázela celou mou praxí, ráno jsme spolu dělaly odběry, seznámila mne s obsluhou infuzních pump, lineárních dávkovačů. Sestřičky mne nechávali cévkovat, zajišťovat žilní linky. Na mé všetečné otázky lékaři rádi odpovídali a lecčemu hodně přiučili.

Praxe na tomto oddělení byla hodně přínosná, původně jsem se na toto oddělení vůbec netěšil, neboť vnitřní lékařství mě nijak extra do této doby nebavilo, ovšem nyní je tomu jinak.

Obrazová příloha

Ubytovna

OAIM

CHIR - JIS

Poděkování

Závěrem bych rád poděkoval všem, kteří mne podpořili v zájmu vyrazit na zahraniční stáž do Liptovského Mikuláše – zvláště tedy rodině, spolužákům a také Zdravotně sociální fakultě. Dále mé velké díky patří paní PhDr. Janě Cvengrošové Kolečkové, která mne přijala na stáž, a bez jejího souhlasu bych nemohl stáž absolvovat. V neposlední řadě též mé poděkování míří k nemocničnímu personálu – lékařům, sestřičkám – kteří mi byli vždy na blízku, když jsem něco potřeboval, a kteří mne toho hodně naučili a jejichž přístup ke mně mě velice překvapil. Doufám - věřím, že zkušenosti a informace, energie, které ve mne vložili, plně využiji v praxi a budu je moci dále předávat.

Pavel Petrovič, e-mail: ppavel-ml@seznam.cz, 2ZZ